

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

DIE SHARE

ปีที่ 7 ฉบับที่ 81 ธันวาคม 2561

มองอัตราการใช้กำลังการผลิต กำหนดทิศทางการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม

SHARING

ลาตินอเมริกา : ศักยภาพในการพัฒนา
ความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมไทย

เก็บมาเล่า

เติมเต็มชีวิตใหม่ด้วย “กายอุปกรณ์”

สามารถติดตามข่าวสาร
สาระน่ารู้ด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้ที่

fanpage
facebook®

Contents

ประจำเดือนธันวาคม 2561

Econ Focus	มองอัตราการใช้จ่ายหลังการผลิต	3
	กำหนดทิศทางการลงทุนภาคอุตสาหกรรม	
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิต	6
	ภาคอุตสาหกรรมเดือนตุลาคม ปี 2561	
Sharing	ลาตินอเมริกา : ศักยภาพในการพัฒนา	7
	ความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรม	
เก็บมาเล่า	เติมเต็มชีวิตใหม่ด้วย “กายอุปกรณ์”	9
Movement		11

Editor's Note

สวัสดีคุณผู้อ่านจุลสาร OIE SHARE ฉบับเดือนธันวาคม ส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ เดือนแห่งความสุขเฉลิมฉลอง ทางบรรณาธิการขอให้คุณผู้อ่านมีความสุขกับช่วงเทศกาลปีใหม่ และปลอดภัยในการเดินทางด้วยนะคะ

จุลสารฉบับนี้ยังคงมีสาระน่าอ่านดี ๆ มอบให้คุณผู้อ่าน มาเริ่มกันที่คอลัมน์ **Econ Focus** เรื่อง **มองอัตราการใช้จ่ายหลังการผลิต กำหนดทิศทางการลงทุนภาคอุตสาหกรรม** คอลัมน์ **Sharing** เรื่อง **ลาตินอเมริกา : ศักยภาพในการพัฒนาความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรม** และคอลัมน์ **เก็บมาเล่า** เรื่อง **เติมเต็มชีวิตใหม่ด้วย “กายอุปกรณ์”**

ขอบคุณคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้านะคะ

ด้วยความปรารถนาดี

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต

ต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม + เติม 5 อุตสาหกรรมใหม่

5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-curve)	5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-curve)
1 อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-Generation Automotive)	1 หุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม (Robotics)
2 อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)	2 อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)
3 อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)	3 อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)
4 อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)	4 อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)
5 อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)	5 อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

www.oie.go.th | Line@ @Oiepr | Facebook Fan Page สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม | Oie_news | Oieprnews | สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษา
ณัฐพล รังสิตพล
ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
อิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์
รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
อดิทัต วะสินนท์
รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ธีรทัศน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา
ผู้เชี่ยวชาญด้านขึ้นน้ำและเตือนภัย
ภาคอุตสาหกรรม
นินอร สุขุม
ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
ระหว่างประเทศ
ดวงดาว ขาวเจริญ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม
ธนพรรณ ไวทยะเสวี
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถ
ในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร
สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย
เลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

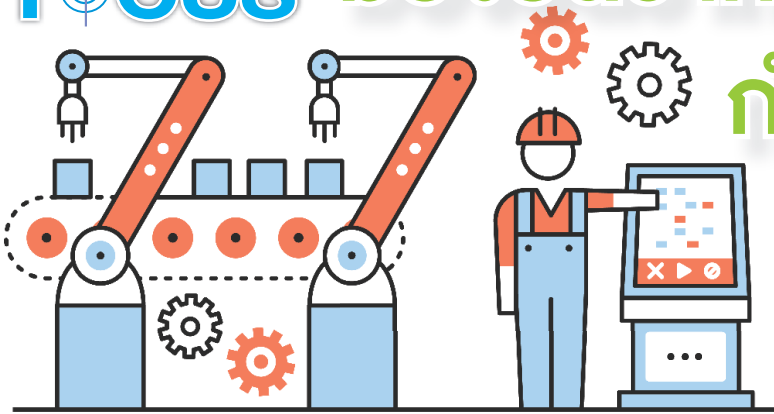
กองบรรณาธิการ
เจษฎา อุดมกิจมงคล
กฤษฎา นุรักษ์
พงษ์ศักดิ์ เลาสวัสดิ์ชัยกุล
ประวีรา โพธิ์สุวรรณ
สิริรักษ์ ชูเชิด
เพชรไพลิน สายสิงห์
บุญอนันต์ เสวตสิทธิ์
ภาคกร ประสิทธิ์สุข
เทพยุดา วงศ์วีรติ
พิมพ์กมล เจริญสุข

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieprnews@gmail.com

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดกรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา

มองอัตราการใช้กำลังการผลิต กำหนดทิศการลงทุน ภาคอุตสาหกรรม

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญที่จัดทำโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) นอกเหนือจากดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI) ยังมีเครื่องชี้ที่สำคัญอีกหนึ่งตัว ได้แก่ อัตราการใช้กำลังการผลิต (Capacity Utilization Rate : CAP-U) ซึ่งเผยแพร่เป็นประจำทุก ๆ เดือน โดยอัตราการใช้กำลังการผลิตหรือ CAP-U เป็นเครื่องแสดงการใช้กำลังการผลิตทั้งในระดับรายผลิตภัณฑ์ รายอุตสาหกรรม และในภาพรวมของประเทศ ซึ่งทำให้เห็นแนวโน้มการใช้กำลังการผลิตในระยะข้างหน้า รวมถึงสามารถสะท้อนทิศทางการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมในอนาคต นอกจากนี้ยังใช้เป็นเครื่องมือช่วยพยากรณ์การถดถอยหรือการเติบโตทางเศรษฐกิจ และเป็นสัญญาณเตือนการเกิดภาวะเงินเฟ้อล่วงหน้าได้ในระยะสั้น ทั้งนี้ในปัจจุบันมีการจัดทำอัตราการใช้กำลังการผลิตแบ่งการจัดหมวดสินค้าอุตสาหกรรมตาม ISIC Rev.4 ครอบคลุมจำนวน 21 สาขา 57 กลุ่มอุตสาหกรรม 235 ผลิตภัณฑ์ ปีฐาน 2554 ถ่วงน้ำหนัก (Fixed Weight) ด้วยมูลค่าผลผลิตที่อ้างอิงจากการสำรวจสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. 2555 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

อัตราการใช้กำลังการผลิตหรือ CAP-U หมายถึง ค่าร้อยละของการผลิตที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเทียบกับการผลิตสูงสุดเต็มศักยภาพหรือเต็มกำลังการผลิต ซึ่งโดยทั่วไปถือว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตประมาณร้อยละ 80 ขึ้นไป เป็นเครื่องชี้ว่า อุตสาหกรรมกำลังจะมีปัญหาการขาดแคลนกำลังการผลิต

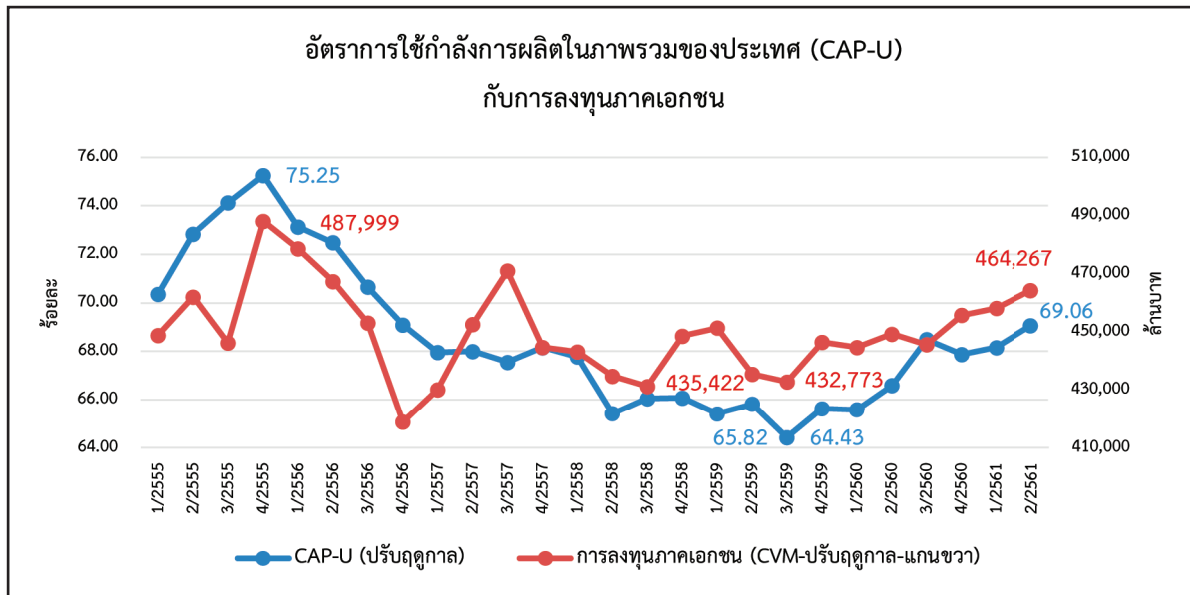
อัตราการใช้กำลังการผลิตหรือ CAP-U หมายถึง ค่าร้อยละของการผลิตที่เกิดขึ้นจริงเมื่อเทียบกับการผลิตสูงสุดเต็มศักยภาพ หรือเต็มกำลังการผลิต (capacity) ณ ช่วงเวลาหนึ่ง เช่น โรงงานหนึ่งมีขีดการผลิตรถยนต์ในเดือนมกราคม 2561 เท่ากับ 80 คัน ขณะที่กำลังการผลิตสูงสุดของโรงงานนี้สามารถผลิตได้ 100 คันต่อเดือน ดังนั้น อัตราการใช้กำลังการผลิตของบริษัทนี้จึงอยู่ที่ร้อยละ 80 ซึ่งโดยปกติแล้ว อัตราการใช้กำลังการผลิตจะต่ำกว่าร้อยละ 100 แต่อัตราการใช้กำลังการผลิตของบางอุตสาหกรรมอาจจะสูงกว่าร้อยละ 100 ก็ได้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะอุตสาหกรรมอาจมีการรับเร่งเพิ่มปริมาณผลิตในระยะสั้น โดยที่ไม่ได้มีการลงทุนเพิ่มกำลังการผลิต แต่อาจจะใช้วิธีการอื่น ๆ อาทิ การเพิ่มการจ้างคนงานหรือการทำงานล่วงเวลา ส่วนอุตสาหกรรมที่มีอัตราการใช้กำลังการผลิตต่ำกว่าร้อยละ 100 ก็มีได้หมายความว่า อุตสาหกรรมนั้นมีประสิทธิภาพการผลิตต่ำ แต่หมายถึงว่าอุตสาหกรรมนั้นยังมีกำลังการผลิตส่วนเกิน ซึ่งอาจเกิดจากความต้องการซื้อสินค้า

อุตสาหกรรมนั้นลดลง หรือเพราะขาดแคลนปัจจัยการผลิตหรือวัตถุดิบบางอย่าง จึงทำให้อุตสาหกรรมนั้นต้องลดปริมาณผลิต หรือไม่สามารถเพิ่มปริมาณผลิตได้ หรืออาจเป็นเพราะว่าในเวลานั้น ได้มีการเพิ่มการลงทุนขยายกำลังการผลิตก็ได้

โดยทั่วไปถือว่าอัตราการใช้กำลังการผลิตประมาณร้อยละ 80 ขึ้นไป เป็นเครื่องชี้ว่า อุตสาหกรรมกำลังจะมีปัญหาการขาดแคลนกำลังการผลิต อุตสาหกรรมจะต้องทำการลงทุนในโรงงาน เครื่องจักรและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อเพิ่มกำลังการผลิตในอนาคต มิฉะนั้นอุตสาหกรรมจะไม่สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตได้ทันเพียงพอกับการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าได้ และถ้าอัตราการใช้กำลังการผลิตรวมยังสูงขึ้นมากกว่าร้อยละ 80 เท่าใด ยิ่งแสดงถึงความจำเป็นที่ต้องเพิ่มการลงทุนและขยายกำลังการผลิต และแสดงว่าภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขยายตัว มีแรงกดดันให้ระดับราคาสินค้าสูงขึ้น และมีแนวโน้มเกิดภาวะเงินเฟ้อ แต่ในทางตรงกันข้าม อัตราการใช้กำลังการผลิตที่ต่ำ เช่น ต่ำกว่าร้อยละ 60 เป็นเครื่องชี้ว่า ภาคอุตสาหกรรมกำลังมีปัญหาเพราะมีกำลังการผลิตส่วนเกินหรือเหลือใช้ ถ้าอัตราการใช้กำลังการผลิตยิ่งต่ำลงไปกว่านั้นอีก (ต่ำกว่าร้อยละ 50) การลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิตสนองความต้องการซื้อสินค้าแทบไม่เกิดขึ้น (ยกเว้นการลงทุนใหม่ที่ต้องการดำเนินไปตามแผนการลงทุนระยะยาว) อัตราการใช้กำลังการผลิตที่ต่ำจึงเป็นเครื่องชี้ว่าภาวะเศรษฐกิจซบเซา แต่ถ้าอัตราการใช้กำลังการผลิตสูงขึ้นจากระดับที่เคยต่ำและดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมสูงขึ้น แม้ว่าการลงทุนใหม่ยังไม่เพิ่มขึ้นก็ตาม เป็นเครื่องชี้ว่าเศรษฐกิจกำลังอยู่ในช่วงฟื้นตัวจากภาวะซบเซา

จากข้อมูลเชิงประจักษ์ CAP-U สามารถสะท้อนทิศทางการลงทุนได้เป็นอย่างดี และทิศทางการลงทุนในภาพรวมของประเทศต่อไปจากนี้ น่าจะยังคงเติบโตต่อเนื่องไปอีกสักระยะตามทิศทางของ CAP-U ที่มีแนวโน้มตั้งตัวขึ้นตามลำดับ

จากที่กล่าวไปในข้างต้น ประโยชน์ประการสำคัญของการใช้ข้อมูลอัตราการใช้กำลังการผลิตก็คือ สามารถใช้คาดการณ์แนวโน้มการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมได้ เมื่อพิจารณาข้อมูลเชิงประจักษ์ อัตราการใช้กำลังการผลิตในภาพรวมของประเทศกับการลงทุนภาคเอกชนรายไตรมาสจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2555 จนถึง ไตรมาสที่ 2 ปี 2561 พบว่า อัตราการใช้กำลังการผลิตสามารถสะท้อนทิศทางการลงทุนได้เป็นอย่างดีโดยมีทิศทางการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกัน โดยเมื่ออัตราการใช้กำลังการผลิตมีทิศทางการปรับลดลงในช่วงปี 2555-2559 การลงทุนภาคเอกชนก็ปรับตัวลดลงเช่นกัน

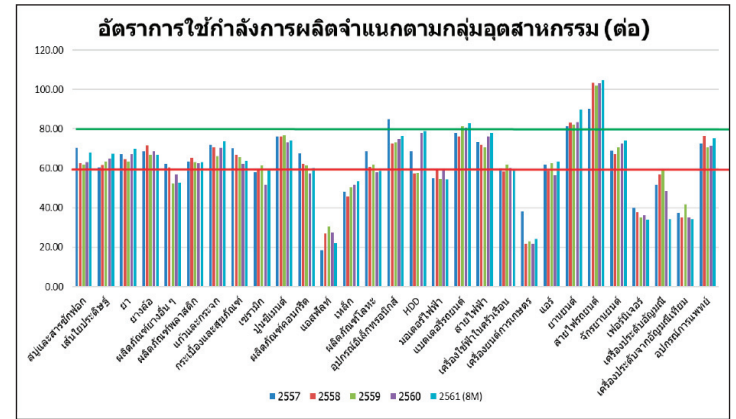
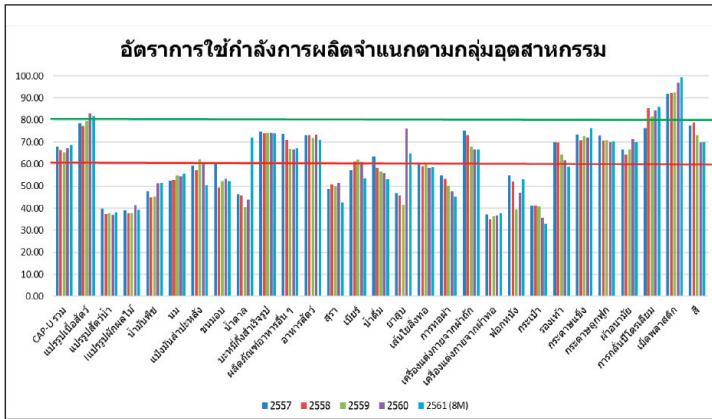

จากไตรมาสที่ 4 ปี 2555 ที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 75.25 และการลงทุนภาคเอกชนมีมูลค่า 487,999 ล้านบาท จนถึงไตรมาสที่ 2 ปี 2559 อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 65.82 และการลงทุนภาคเอกชนมีมูลค่าลดลงเป็น 435,422 ล้านบาท ลดลงจากไตรมาสที่ 4 ปี 2555 ร้อยละ 10.77 ต่อมาหลังจากนั้นในปี 2559 จนถึงปัจจุบัน อัตราการใช้จ่ายการลงทุนมีทิศทางปรับตัวเพิ่มขึ้น จากไตรมาสที่ 3 ปี 2559 ที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 64.43 และการลงทุนภาคเอกชนมีมูลค่า 432,773 ล้านบาท ข้อมูลล่าสุดในไตรมาสที่ 2 ปี 2561 อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 69.06 และการลงทุนภาคเอกชนมีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็น 464,267 ล้านบาทขยายตัวจากไตรมาสที่ 3 ปี 2559 ร้อยละ 7.28 ทั้งนี้หากพิจารณาจากข้อมูลอัตราการใช้จ่ายการลงทุนเชิงประจักษ์ดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า ทิศการลงทุนในภาพรวมของประเทศ ต่อจากนี้ไปน่าจะยังคงเติบโตต่อเนื่องไปอีกสักระยะตามทิศทางของอัตราการใช้จ่ายการลงทุนที่มีแนวโน้มตั้งตัวขึ้นตามลำดับ หากไม่มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความดุลยภาพของระบบเศรษฐกิจในทิศทางที่แย่ง (Disturbance) เช่น เกิดภัยธรรมชาติ การก่อการร้าย หรือความไม่สงบทางการเมือง

ในระดับของสาขาอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ การกลั่นปิโตรเลียม เม็ดพลาสติก แบตเตอรี่รถยนต์ ยานยนต์ และอุตสาหกรรมสายไฟรถยนต์ เป็นกลุ่มที่ CAP-U อยู่ในระดับสูง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าน่าจะได้เห็นการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ในระยะใกล้

จากมิติของภาพรวมระดับประเทศ เมื่อพิจารณาในระดับของแต่ละสาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจากที่ได้กล่าวในข้างต้นแล้วว่าในปัจจุบันมีการจัดทำอัตราการใช้จ่ายการลงทุนแบ่งการจัดหมวดสินค้าอุตสาหกรรมตาม ISIC Rev.4 ครอบคลุมจำนวน 57 กลุ่มอุตสาหกรรมนั้น พบว่า เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราการใช้จ่ายการลงทุนเป็นรายปีย้อนหลังไป 5 ปีตั้งแต่ปี 2557 จนถึงช่วง 8 เดือนแรกของปี 2561 สามารถแบ่ง 57 กลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวออกเป็น 5 กลุ่มตามทิศทางการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต โดย **กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนมีทิศทางไม่ชัดเจนหรืออัตราการใช้จ่ายการลงทุนขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรเป็นตัวกำหนด** ซึ่งทำให้ภาพทิศทางการลงทุนของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในกลุ่มนี้ที่สะท้อนได้จากอัตราการใช้จ่ายการลงทุน

ไม่มีทิศทางที่แน่นอนเช่นกัน อุตสาหกรรมในกลุ่มนี้ ได้แก่ 1. น้ำตาล 2. ยาสูบ 3. การฟอกหนัง และ 4. แป้งมันสำปะหลัง ใน **กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนยังอยู่ในระดับต่ำ (ต่ำกว่าร้อยละ 60) การลงทุนใหม่ของอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้อาจจะต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่งหรืออาจกล่าวได้ว่าน่าจะยังไม่เห็นการลงทุนใหม่**ของอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ในช่วงระยะเวลาอันใกล้ อุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ทั้งหมด 24 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1. แปรรูปสัตว์น้ำ 2. แปรรูปผักผลไม้ 3. น้ำมันพืช 4. นม 5. ขนมอบ 6. สุรา 7. เบียร์ 8. น้ำดื่ม 9. เส้นใยสิ่งทอ 10. การทอผ้า 11. เครื่องแต่งกายจากผ้าทอ 12. กระเป๋า 13. รองเท้า 14. ผลิตภัณฑ์ยางอื่น ๆ (ยางแผ่น ยางแท่ง ลูกมียาง) 15. เซรามิก 16. แอสฟัลท์ 17. เหล็ก 18. ผลิตภัณฑ์โลหะ 19. มอเตอร์ไฟฟ้า 20. เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน 21. เครื่องยนต์การเกษตร 22. เฟอร์นิเจอร์ 23. เครื่องประดับอัญมณี และ 24. เครื่องประดับจากอัญมณีเทียม **กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนยังอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-80) แต่มีแนวโน้มคงที่หรือลดลง สะท้อนว่าอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ หากจะมีการลงทุนใหม่เพื่อขยายกำลังการผลิต น่าจะต้องเป็นแผนการขยายลงทุนในอนาคตระยะกลางขึ้นไป อาจจะเป็นในระยะ 3-5 ปี เป็นต้น** อุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ มีทั้งหมด 12 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1. บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป 2. ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ (กาแฟ และเครื่องปรุงรสอาหารต่าง ๆ) 3. อาหารสัตว์ 4. เครื่องแต่งกายจากผ้าถัก 5. กระดาษลูกฟูก 6. สี 7. ยางล้อ 8. ผลิตภัณฑ์พลาสติก 9. แก้วและกระจก 10. กระเบื้องและสุขภัณฑ์ 11. ปูนซีเมนต์ และ 12. ผลิตภัณฑ์คอนกรีต **ในกลุ่มที่ 4 เป็นกลุ่มที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 60-80) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าอาจจะเห็นการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ในอนาคตระยะข้างหน้า** อาจจะเป็นในระยะ 1-2 ปี อุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ มีทั้งหมด 11 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1. กระดาษแข็ง 2. ผ้านอามัย 3. สบู่และสารซักฟอก 4. เส้นใยประดิษฐ์ 5. ยา 6. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 7. HDD 8. สายไฟฟ้า 9. เครื่องปรับอากาศ 10. จักรยานยนต์ และ 11. อุปกรณ์การแพทย์ สำหรับในกลุ่มสุดท้าย **กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มที่อัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ในระดับสูง (มากกว่าร้อยละ 80) และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สะท้อนว่าน่าจะได้เห็นการลงทุนใหม่ในอุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้ในระยะใกล้**

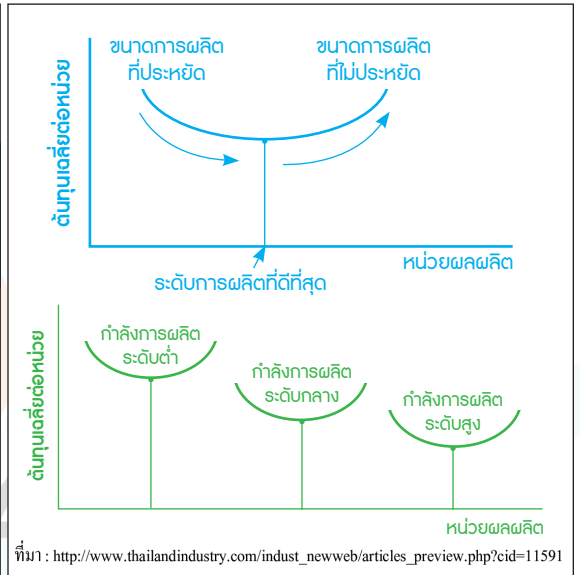

ทิศทางการลงทุนของอุตสาหกรรมต่าง ๆ เมื่อพิจารณาจาก CAP-U จำแนกตามระยะเวลาดำเนินการที่จะเกิดการลงทุนใหม่

- 1.แปรรูปเนื้อสัตว์
- 2.การกลั่นปิโตรเลียม
- 3.เม็ดพลาสติก
- 4.แบตเตอรี่รถยนต์
- 5.ยานยนต์ (รถยนต์และเครื่องยนต์)
- 6.สายไฟรถยนต์

- 1.กระดาษแข็ง
- 2.ผ้าอนามัย
- 3.สบู่และสารซักฟอก
- 4.เส้นใยประดิษฐ์
- 5.ยา
- 6.อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
- 7.HDD
- 8.สายไฟฟ้า
- 9.เครื่องปรับอากาศ
- 10.จักรยานยนต์
- 11.อุปกรณ์การแพทย์

- 1.บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป
- 2.ผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ (กาแฟ และเครื่องปรุงรสอาหาร ต่าง ๆ)
- 3.อาหารสัตว์
- 4.เครื่องแต่งกายจากผ้าฝ้าย
- 5.กระดาษลูกฟูก
- 6.สี
- 7.ยางล้อ
- 8.ผลิตภัณฑ์พลาสติก
- 9.แก้วและกระจก
- 10.กระเบื้องและสุขภัณฑ์
- 11.ปูนซีเมนต์
- 12.ผลิตภัณฑ์คอนกรีต

มีฉะนั้นอุตสาหกรรมจะไม่สามารถเพิ่มปริมาณผลผลิตได้ทันเพียงพอกับการเพิ่มขึ้นของความต้องการสินค้าได้ อุตสาหกรรมที่อยู่ในกลุ่มนี้มีทั้งหมด 6 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่ 1. แปรรูปเนื้อสัตว์ 2. การกลั่นปิโตรเลียม 3. เม็ดพลาสติก 4. แบตเตอรี่รถยนต์ 5. ยานยนต์ (รถยนต์และเครื่องยนต์) และ 6. สายไฟรถยนต์

กล่าวโดยสรุป เมื่อพิจารณาข้อมูลอัตราการใช้กำลังการผลิต ทิศทางการลงทุนในภาพรวมของประเทศต่อจากนี้ไปน่าจะยังคงเติบโตต่อเนื่องไปอีกสักระยะตามทิศทางของอัตราการใช้กำลังการผลิตที่มีแนวโน้มตั้งตัวขึ้นตามลำดับ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่น่าจะเห็นการลงทุนใหม่ในระยะใกล้ ได้แก่ 1. แปรรูปเนื้อสัตว์ 2. การกลั่นปิโตรเลียม 3. เม็ดพลาสติก 4. แบตเตอรี่รถยนต์ 5. ยานยนต์ (รถยนต์และเครื่องยนต์) และ 6. สายไฟรถยนต์ ทั้งนี้หากพิจารณาตามทฤษฎี การที่โรงงานต้องการลงทุนขยายโรงงานหรือซื้อเครื่องจักรใหม่เพิ่มเติมเมื่ออัตราการใช้กำลังการผลิตอยู่ในระดับสูง เนื่องมาจากต้องการ “กำลังการผลิตที่ประหยัด” ซึ่งกำลังการผลิตที่ประหยัด หมายถึง ระดับกำลังการผลิตที่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำที่สุด ทั้งนี้โดยทั่วไปเมื่อมีปริมาณการผลิตที่สูงขึ้น ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยมักจะต่ำลง เพราะต้นทุนการผลิตคงที่หรือค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายที่ไม่ขึ้นอยู่กับปริมาณของผลผลิต อาทิ ค่าใช้จ่ายในการลงทุนซื้อที่ดิน ค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างอาคารสำนักงานโรงงานถูกเฉลี่ยไปยังแต่ละหน่วยของสินค้าด้วยปริมาณการผลิตที่มากขึ้น อย่างไรก็ตามหากยังคงทำการผลิตต่อไปเรื่อย ๆ เกินกว่าระดับการผลิตที่เหมาะสมที่สุดซึ่งมีต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยต่ำที่สุดแล้ว ทำให้กิจการต้องจัดหาทรัพยากรในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นเพื่อรองรับหน่วยการผลิตที่มีเพิ่มขึ้น

ซึ่งจะมีผลทำให้ต้นทุนในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นหน่วยการผลิตที่เกินกว่าระดับการดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดนั้นจึงแสดงถึงส่วนของขนาดการผลิตที่ไม่ประหยัด (Diseconomies of Scale) อีกต่อไป เพราะเครื่องจักรทำงานหนักเกินไปจนต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงในด้านค่าแรงที่สูงขึ้นเพราะต้องมีการทำงานล่วงเวลา จึงต้องมีการขยายกำลังการผลิตโดยการขยายโรงงานหรือซื้อเครื่องจักรใหม่เพิ่มเติม ทำให้กำลังการผลิตเปลี่ยนไปเป็นระดับใหม่ ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลงจนอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าการคงระดับการผลิตเดิมไว้ และทำให้เกิดขนาดการผลิตที่ประหยัดได้ อย่างไรก็ตามการลงทุนจะเกิดขึ้นเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับแรงกดดันจากการใช้กำลังการผลิตแล้ว การตัดสินใจยังขึ้นอยู่กับสถานการณ์ถึงแนวโน้มของอุตสาหกรรม ความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจ รวมทั้งความพร้อมทางการเงินประกอบกัน

จัดทำโดย :
อภิญญา อำนวยกาญจนสิน
แหล่งข้อมูลอ้างอิง :
เครื่องซีสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจมหภาค รัตนา สายคณิต
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
http://www.thailandindustry.com/indust_newweb/articles_preview.php?cid=11591
<http://e-book.ram.edu/e-book/g/GM303/gm303-7.pdf>
<https://www.flaticon.com>

สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนตุลาคมปี 2561

กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนตุลาคม 2561 ขยายตัวร้อยละ 4.1 เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน สาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่ขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาล อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศ และอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์

• **อุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาล** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 145.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากผลผลิตอ้อยมีมากกว่าปีก่อน ทำให้โรงงานปิดหีบช้ากว่าปกติ และยังคงมีการแปรรูปน้ำตาลทรายดิบ

• **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องปรับอากาศ** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 18.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีความต้องการเพิ่มขึ้นทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดญี่ปุ่น แอฟริกา และอินโดนีเซีย

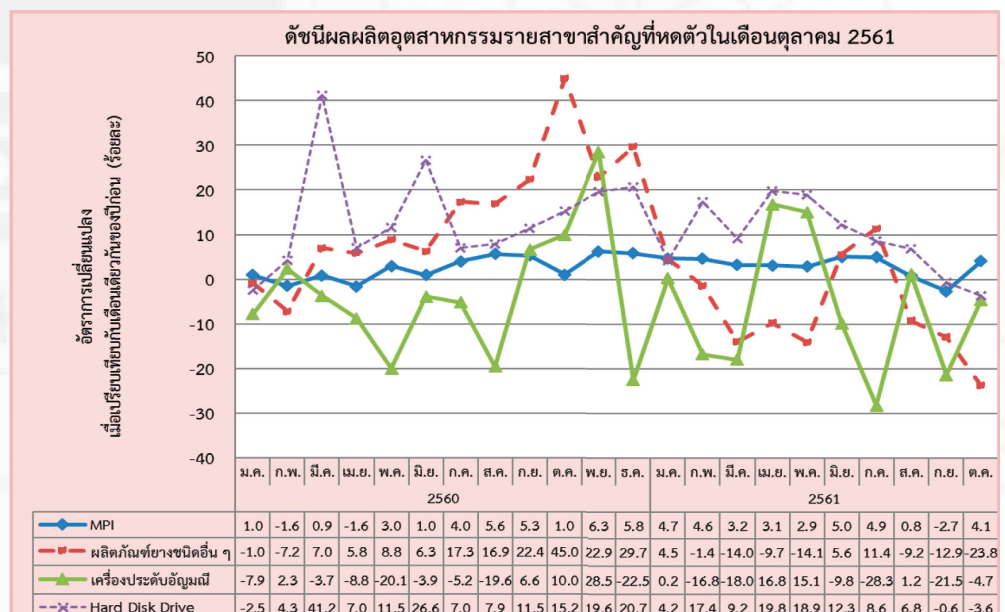
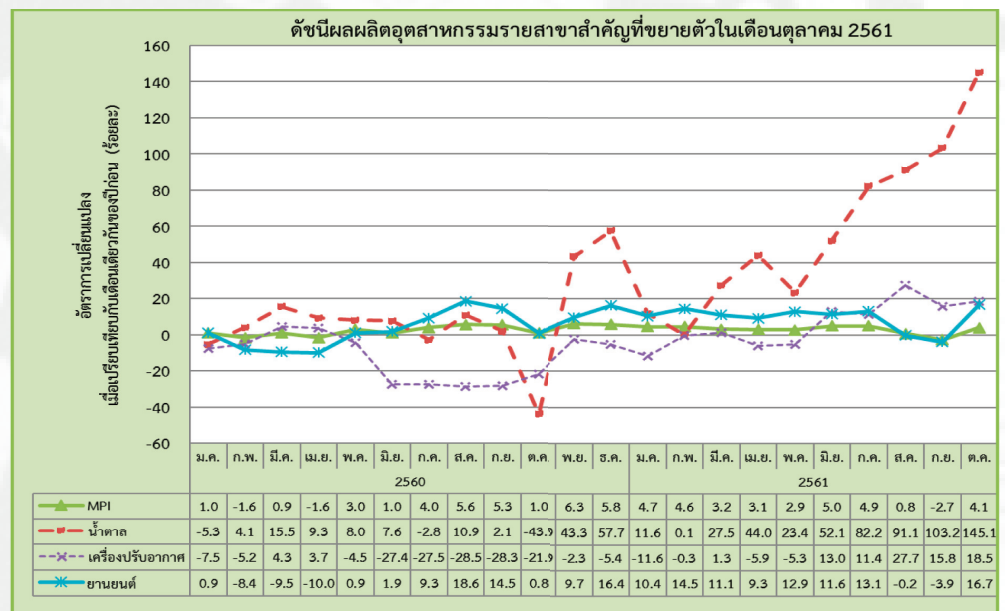
• **อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์** ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 16.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นการเพิ่มขึ้นในกลุ่มรถปิกอัพ เครื่องยนต์ดีเซลและรถยนต์นั่งขนาดกลางเป็นหลัก เนื่องจากการขยายกำลังการผลิต เพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดในประเทศเป็นหลัก จากการเปิดตัวรถยนต์รุ่นใหม่

สำหรับสาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่หดตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับอัญมณี และอุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive

• **อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางชนิดอื่น ๆ** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 23.8 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นการลดลงในกลุ่มยางแผ่นเป็นหลัก เนื่องจากการส่งออกไปยังจีนซึ่งเป็นตลาดส่งออกหลักมีปริมาณลดลง

• **อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องประดับอัญมณี** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 4.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เป็นการลดลงในกลุ่มแหวนและต่างหูเป็นหลัก ซึ่งเป็นไปตามแนวโน้มความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา

• **อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive** ดัชนีผลผลิตหดตัวร้อยละ 3.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความต้องการใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลและโน้ตบุ๊กชะลอตัวลง

แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูป และกึ่งสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม และผลิตภัณฑ์โลหะ

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจกับประเทศคู่หลักในภูมิภาค

จากข้อมูลมูลค่าการค้าระหว่างไทยกับรายประเทศของภูมิภาคลาตินอเมริกา ในปี 2560 ประเทศคู่ค้าหลักของไทยในภูมิภาค ประกอบด้วย บราซิล อาร์เจนตินา ชิลี เปรู และโคลอมเบีย โดยแต่ละประเทศมีศักยภาพของแหล่งวัตถุดิบและสินค้าที่มีความเชื่อมโยงกับไทย ดังนี้

บราซิล เป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดและมีประชากรจำนวนมากที่สุด เป็นประเทศที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของโลก มีแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติเป็นจำนวนมาก และเป็นประเทศที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) สูงที่สุด ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับบราซิล ในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 3,488.93 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 5.26 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยเสียดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 839.61 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่บราซิลส่งออกมายังไทย ได้แก่ อาหารสัตว์ ธัญพืชและผลไม้ และหนังสือพิมพ์ ส่วนสินค้าสำคัญที่บราซิลนำเข้าจากไทย ได้แก่ เครื่องจักรกล ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักรกลไฟฟ้า และพลาสติก

อาร์เจนตินา มีสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย มีพื้นที่ชายฝั่งตะวันออกยาวตลอดแนวฝั่งทะเลแอตแลนติก มีทรัพยากรดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งผลิตทางภาคเกษตรกรรม รวมถึงการทำปศุสัตว์และภาคอุตสาหกรรมที่หลากหลาย และที่สำคัญอาร์เจนตินาถือเป็นประเทศ Big Provider ที่มีการผลิตและส่งออกแร่ลิเทียม (Lithium) เป็นอันดับที่สามของโลก ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างไทยกับอาร์เจนตินา ในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 1,695.87 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 9.98 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยได้ดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 519.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่อาร์เจนตินาส่งออกมายังไทย ได้แก่ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช โดยเฉพาะพืชน้ำมัน สัตว์และผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ เภสัชกรรม และผลิตภัณฑ์โลหะ ส่วนสินค้าสำคัญที่อาร์เจนตินานำเข้าจากไทย ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน เครื่องจักรกล ผลิตภัณฑ์ยาง และเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์

ชิลี มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลยาวระหว่างเทือกเขาแอนดีสกับมหาสมุทรแปซิฟิก มีทรัพยากรสินแร่ธรรมชาติจำนวนมาก ผลิตผลทางการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ พืชไร่ และผลไม้จำพวกองุ่น รวมถึงปศุสัตว์ และไม้ อุตสาหกรรมสำคัญประกอบด้วย เหมืองแร่ อาหารแปรรูปประเภทปลา ผลิตภัณฑ์ไม้ เครื่องมือสื่อสาร ปูน และสิ่งทอ ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับชิลี ในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 1,123.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 25.50 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยได้ดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 377.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่ชิลีส่งออกมายังไทย ได้แก่ สินแร่โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ ปุย ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเคมีภัณฑ์ ส่วนสินค้าสำคัญที่ชิลีนำเข้าจากไทย ได้แก่ รถยนต์และชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง เม็ดพลาสติกและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกล

เปรู เป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางด้านเศรษฐกิจเนื่องจากสภาพภูมิศาสตร์ เขตภูเขาอุดมไปด้วยทรัพยากรแร่ธาตุสำคัญหลายชนิด

ลาตินอเมริกา (Latin-American) คือ ภูมิภาคพื้นที่ทวีปอเมริกากลางและอเมริกาใต้ ในอดีตเคยเป็นศูนย์กลางของอาณาจักรอินคาและมายา ของชาวอินเดียนแดง ต่อมาได้ตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของสเปน ส่งผลให้วิถีชีวิตของคนในภูมิภาคนี้มีการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมดั้งเดิมกับยุโรปตะวันตก ภูมิภาคลาตินอเมริกาแบ่งเป็นเขตภูมิศาสตร์วัฒนธรรมย่อยได้ 6 เขต ประกอบด้วย 1) เม็กซิโก 2) บราซิล 3) เขตอเมริกากลาง 4) เขตอินเดียตะวันตก 5) เขตเทือกเขาแอนดีสทางเหนือ และ 6) เขตทวีปอเมริกาใต้ มีจำนวนประชากรมากกว่า 600 ล้านคน คิดเป็น 2 ใน 5 ของประชากรโลก ในปี 2560 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในภูมิภาค (GDP) เฉลี่ย 5.9 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ โดยมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 11.08 เป็นดินแดนที่มีความอุดมสมบูรณ์ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติ แร่ธาตุต่าง ๆ และพลังงาน ถือเป็นแหล่งวัตถุดิบและตลาดการค้าที่สำคัญของโลก อีกทั้ง ยังเป็นกลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่ที่กำลังมีการซื้อขายสูงมาก มีพื้นที่ภูมิศาสตร์หลายระดับความสูง จึงมีการปลูกพืชหลายประเภทแตกต่างกันไป สำหรับอุตสาหกรรมในลาตินอเมริกาส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเบา การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เช่น การผลิตน้ำตาล อาหารกระป๋อง โดยส่วนใหญ่อยู่ในเขตเมืองใหญ่หรือเมืองหลวง เช่น เซาเปาโล รีโอเดจาเนโร บัวโนสไอเรส เป็นต้น ประเทศที่มีอุตสาหกรรมเจริญก้าวหน้าและมีขนาดใหญ่ ได้แก่ บราซิล และอาร์เจนตินา เช่น การผลิตเหล็กและเหล็กกล้า การกลั่นน้ำมันและปิโตรเคมี การผลิตรถยนต์ รวมถึงมีความโดดเด่นและก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการผลิตพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ไบโอดีเซล

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับภูมิภาคลาตินอเมริกา

จากข้อมูลของกระทรวงพาณิชย์ พบว่า มูลค่าการค้าระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคลาตินอเมริกา ในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 7,510.75 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีอัตราการเจริญเติบโต คิดเป็นร้อยละ 3.86 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยได้ดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 778.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ประกอบด้วย เครื่องยนต์สันดาปภายใน รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์เหล็ก เหล็กกล้า เครื่องซักผ้า และผลิตภัณฑ์พลาสติก ส่วนสินค้านำเข้าสำคัญประกอบด้วย พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์ สัตว์น้ำสด

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร

จึงเป็นผู้ผลิตแร่ธาตุรายใหญ่ของโลก รวมถึงน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ สำหรับพื้นที่ชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิกมีสภาพเอื้ออำนวยต่อการประมง มีผลิตภัณฑ์การเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ มันฝรั่ง ข้าวโพด ผลไม้ ต้นโคคา และปศุสัตว์ นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวของโลก เช่น มาชูปิกู เมืองกุสโก และป่าดิบชื้นบริเวณแม่น้ำแอมะซอน ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับเปรูในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 473.73 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 5.14 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยได้ดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 234.42 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าสำคัญที่เปรูส่งออกมายังไทย ได้แก่ สินแร่โลหะ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ สัตว์น้ำ และผลิตภัณฑ์ ผัก ผลไม้ เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ และกระดาษ ส่วนสินค้าสำคัญที่เปรูนำเข้าจากไทย ได้แก่ ยานยนต์และชิ้นส่วน อาหารทะเลกระป๋อง และแปรรูป เครื่องจักรกล เครื่องซักผ้า และเครื่องซักแห้ง ข้าว ผลิตภัณฑ์ยาง ตูยีน ตูยแซ่แข็ง เม็ดพลาสติก และเคมีภัณฑ์

โคลอมเบีย ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกเฉียงเหนือของภูมิภาคพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ดอกไม้ และกาแฟ อุตสาหกรรมสำคัญ ประกอบด้วย น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ และเหมืองแร่ ความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศไทยกับโคลอมเบียในปี 2560 มีมูลค่าการค้ารวม 249.95 ล้านดอลลาร์สหรัฐ อัตราการเจริญเติบโตคิดเป็นร้อยละ 5.85 เมื่อเทียบกับปี 2559 โดยปี 2560 ไทยได้ดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 178.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยสินค้าสำคัญที่โคลอมเบียส่งออกมายังไทย ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ถ่านหิน สัตว์และผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ส่วนสินค้าสำคัญที่โคลอมเบียนำเข้าจากไทย ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ยาง ยานยนต์และชิ้นส่วน ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์ เครื่องจักรกล เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง รถจักรยานยนต์ เครื่องรับวิทยุ โทรทัศน์ เม็ดพลาสติก เครื่องปรับอากาศ

แผนปฏิบัติการบูรณาการภูมิภาคลาตินอเมริกาของไทยในปัจจุบัน มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศในภูมิภาคนี้ในทุกมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน รวมทั้งการแสวงหาความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นภูมิภาคที่เป็นแหล่งทรัพยากรแร่ และพลังงานสำรองของโลก ในขณะที่ภูมิภาคลาตินอเมริกามีนโยบายการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDG) ในการแก้ไขปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาค ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ตลอดจนการลดผลกระทบที่เกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อม เพื่อก้าวข้ามอุปสรรคด้านกับดักรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) โดยมุ่งเน้นการสร้างพันธมิตรใหม่ ผลักดันการลงทุน ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในระดับ โดยประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเป้าหมายในการสร้างความร่วมมือ หากพิจารณาเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาพบว่า ประกอบไปด้วย ผลผลิตทางการเกษตร และทรัพยากรสินแร่ ซึ่งไทยสามารถพัฒนาแนวทางการร่วมมือเพื่อเชื่อมโยงด้านอุตสาหกรรมกับภูมิภาคลาตินอเมริกา เพื่อให้สอดคล้องกับการยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมายของไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) ดังนี้

1. อุตสาหกรรมรถยนต์ไฟฟ้า ไทยมีนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งใช้ไฟฟ้าเป็นแหล่งพลังงาน โดยส่งเสริมการลงทุนผลิตรถยนต์ไฟฟ้าแบบ XEV ได้แก่ Hybrid Electric Vehicle (HEV), Plug-in Hybrid Electric Vehicle (PHEV) และ Battery Electric Vehicle (BEV) ซึ่งมีการคาดการณ์ความต้องการแร่ลิเทียมเพื่อนำมาผลิตแบตเตอรี่รถยนต์ไฟฟ้าในไทย ไม่น้อยกว่าปีละ 500,000 ตัน โดยที่ภูมิภาคลาตินอเมริกาเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรแร่ลิเทียม (Lithium) ของโลก ซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตแบตเตอรี่สำหรับรถยนต์ไฟฟ้า ดังนั้น จึงเป็นโอกาสของนักลงทุนของทั้งสองฝ่าย จะได้สร้างความร่วมมือระหว่างกัน ผ่านการแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญ และทรัพยากรระหว่างกัน

2. อุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ ไทยมีนโยบายส่งเสริมการผลิตและใช้สินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ได้แก่ พลังงานชีวภาพ (Bio energy) ซึ่งสามารถพัฒนาและสร้างความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม การเกษตรระหว่างกันได้ เนื่องจากภูมิภาคลาตินอเมริกามีวัตถุดิบจากผลผลิตทางการเกษตรจำนวนมาก โดยเฉพาะพืชไร่จำพวกข้าวโพด อ้อย และพืชน้ำมันที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตไบโอดีเซล จึงเป็นโอกาสที่ไทยจะสามารถพัฒนาความร่วมมือ เช่น การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผู้เชี่ยวชาญ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างกัน เพื่อเพิ่มโอกาสของไทยในการเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบต่าง ๆ และการขยายการค้าเข้าสู่ตลาดภูมิภาคลาตินอเมริกาได้มากขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ ภูมิภาคลาตินอเมริกามีความพร้อมด้านเทคโนโลยีและมีพื้นที่ขนาดใหญ่สำหรับติดตั้งเครื่องกำเนิดพลังงานลม เพื่อใช้ในกิจการด้านเกษตรกรรม ในขณะที่ไทยมีพลังงานลมและแสงอาทิตย์ สามารถนำมาใช้เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตพลังงานทางเลือกได้ โดยสามารถสร้างความร่วมมือผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีระหว่างผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพัฒนาต่อยอดในการนำทรัพยากรที่มีมาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3. อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ไทยมีความสามารถในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารและเป็นที่ยอมรับจากทั่วโลก โดยที่อุตสาหกรรมอาหารในอนาคตจะมุ่งไปสู่การผลิตอาหารเฉพาะกลุ่ม (functional Food) สำหรับอาหารพร้อมรับประทาน (Ready to Eat) ซึ่งไทยมีการส่งออกไปยังตลาดทั่วโลก รวมถึงในกลุ่มประเทศลาตินอเมริกา ถือเป็นโอกาสอันดีที่นักลงทุนไทยจะได้ไปลงทุนในลาตินอเมริกา เนื่องจากมีวัตถุดิบทางการเกษตรที่เพียงพอ อาทิ ส้ม ส้มจิน มะนาว องุ่น พืชไร่ พืชน้ำมัน และปศุสัตว์ รวมทั้งมีเทคโนโลยีการผลิตและการเก็บเกี่ยวที่ทันสมัย หากไทยสามารถเข้าไปร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารแปรรูปได้ ก็จะเป็นการรับประกันถึงความได้เปรียบด้านวัตถุดิบและตลาดได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าตลาดลาตินอเมริกาเป็นตลาดที่มีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก เนื่องจากมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ใกล้เคียงกับตลาดในภูมิภาคอาเซียน รวมถึงภูมิภาคลาตินอเมริกายังมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระดับสูง โดยในปี 2560 รายได้เฉลี่ยต่อหัวของไทย ภูมิภาคลาตินอเมริกา และภูมิภาคอาเซียน มีมูลค่า 17,090.00 15,312.43 และ 18,166.89 เหรียญสหรัฐ ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตลาดลาตินอเมริกามีกำลังซื้อไม่น้อยกว่าตลาดอาเซียน หากไทยสามารถขยายเข้าไปสู่ตลาดลาตินอเมริกาได้มากขึ้น จะส่งผลให้มีรายได้เข้าสู่ประเทศได้มากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุผลด้านความห่างไกลกันทางภูมิศาสตร์ ทำให้มีต้นทุนด้านโลจิสติกส์ที่ค่อนข้างสูง รวมทั้งปัญหาด้านภาษาในการสื่อสารที่ส่วนใหญ่ใช้ภาษาลาตินในการสื่อสาร ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการค้าการลงทุนระหว่างกันได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากภาครัฐและเอกชนของไทยร่วมมือกันเพื่อบุกตลาดสินค้าอุตสาหกรรมในลาตินอเมริกา เพื่อแสวงหาแหล่งทรัพยากร และสร้างความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ก็อาจส่งผลให้การเข้าสู่ตลาดภูมิภาคนี้ไม่ไกลเกินเอื้อม ทั้งนี้ ไทยได้มีการทำความตกลงการค้าทวิภาคี อาทิ เปรู ชิลี ไว้แล้ว หากนำมาใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ก็จะเป็นช่องทางหนึ่งในการสร้างมูลค่าทางการค้าการลงทุนเพื่อเข้าสู่ตลาดภูมิภาคลาตินอเมริกาได้ต่อไปในระยะยาว

จัดทำโดย :

เมธี สายประดิษฐ์

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

1. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ โดยความร่วมมือจากกรมศุลกากร (<http://tradereport.moc.go.th>)
2. ธนาคารโลก (The World Bank: <https://data.worldbank.org>)
3. กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ (www.dtn.go.th)
4. กองลาตินอเมริกา กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ (www.mfa.go.th)

เติมเต็มชีวิตใหม่ด้วย

“กายอุปกรณ์”

สำนักงานเลขาธิการกรม

ในโลกของคนเป็นแม่ ลูกเปรียบเสมือนแก้วตาดวงใจ และไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับลูกของเรา เราก็พร้อมที่จะเคียงข้างและดูแลเสมอ เช่นเดียวกับผู้เขียนซึ่งเป็นคุณแม่มือใหม่มีลูกชายวัย 2 ขวบครึ่ง ถูกตรวจพบเนื้องอกในกระดูกที่บริเวณหน้าขาข้างซ้าย ซึ่งภายหลังจากที่ได้รับการผ่าตัดคว้านเนื้องอกออกและใส่กระดูกเทียมทดแทน ผลปรากฏว่ากระดูกเทียมเกาะได้ดีกับกระดูกที่งอกใหม่เฉพาะกระดูกส่วนบน แต่ส่วนล่างกระดูกเทียมไม่สามารถเกาะและสร้างกระดูกขึ้นมาได้ ทำให้กระดูกขาข้างซ้ายโก่งและงอออกมา หมอจึงแนะนำให้ใส่อุปกรณ์เสริม เพื่อประคองไม่ให้กระดูกโก่งและงอไปมากกว่านี้ อีกทั้งเพื่อป้องกันไม่ให้กระดูกหัก และแนะนำให้ใส่กายอุปกรณ์ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผู้เขียนต้องเริ่มทำความรู้จักกับสิ่งใหม่ที่เรียกว่า “กายอุปกรณ์”

กายอุปกรณ์คืออะไร

ผู้เขียนเริ่มต้นศึกษาและใช้เวลาทำความเข้าใจกับ“กายอุปกรณ์” อยู่พอสมควร ถึงแม้ว่าชื่อจะดูทางการและดูไม่คุ้นหูเท่าไร แต่จริง ๆ แล้วกายอุปกรณ์ก็คือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ต่าง ๆ ที่ใช้กับร่างกายเพื่อช่วยเหลือในการเคลื่อนไหวนั่นเอง เช่น แขนเทียม ขาเทียม อุปกรณ์ประคองหรือตามหลัง อุปกรณ์ตามมือ ที่เราเคยคุ้นตากัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึงอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้กับร่างกายด้วย เช่น ลูกตาเทียม ข้อเข่าเทียมที่ใช้สำหรับผ่าตัดทดแทนเข่าเดิมในผู้ป่วยข้อเข่าเสื่อม และยังรวมไปถึงอุปกรณ์ช่วยเหลือการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่น รถล้อเข็น (Wheelchair) ไม่เท่า เป็นต้น

CEPO (ซีอีพีโอ) Center of Excellence for Prosthetics and Orthotics หรือ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านกายอุปกรณ์

CEPO (ซีอีพีโอ) หรือ ศูนย์ความเป็นเลิศด้านกายอุปกรณ์ ตั้งอยู่ในโรงเรียนกายอุปกรณ์สิรินธร ถนนอรุณอมรินทร์ กรุงเทพมหานคร ครั้งแรกที่เข้าไปที่ศูนย์บริการ CEPO แห่งนี้ ครอบครัวได้รับการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี ศูนย์แห่งนี้เกิดขึ้นจากความร่วมมือของคณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล และบริษัท Scandinavian Orthopedic Laboratory (SOL) ประเทศสวีเดน ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญด้านกายอุปกรณ์ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล CEPO (ซีอีพีโอ) เป็นโรงเรียนด้านกายอุปกรณ์ระดับปริญญาตรีแห่งแรกของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ได้มาตรฐานขององค์กรกายอุปกรณ์นานาชาติ ระดับ 1 (ISPO category 1) หรือระดับสูงสุด ที่นี้ให้บริการกายอุปกรณ์ที่ทันสมัย และเป็นศูนย์การเรียนรู้ที่สามารถรองรับการเรียนการสอนระดับหลังปริญญาให้แก่โรงเรียนกายอุปกรณ์สิรินธร ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ทางวิชาการและการวิจัยด้านกายอุปกรณ์ขั้นสูง นอกจากนี้ยังมีความรู้ใหม่และผลกำไรที่ได้จากศูนย์ความเป็นเลิศด้านกายอุปกรณ์ CEPO จะนำไปพัฒนาการให้บริการแก่ผู้พิการทางการเคลื่อนไหวของประเทศไทยต่อไปอีกด้วย

● กายอุปกรณ์เสริม

CEPO จัดทำกายอุปกรณ์เสริมได้หลากหลายรูปแบบตามความต้องการและตามอาการของผู้เข้ารับบริการ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อแก้ไขความผิดปกติจากการเรียงตัวผิดรูป การบรรเทาแผลที่เกิดจากเบาหวาน การประคองข้อต่อหรือกระดูกให้มีความมั่นคง เป็นต้น โดยที่อุปกรณ์เสริมต่าง ๆ จะถูกปรับแต่งให้เหมาะสมบนพื้นฐานความต้องการของผู้เข้ารับบริการและคำนึงถึงการใช้งานร่วมกับ อวัยวะทุกชิ้นผ่านกระบวนการผลิตที่มีคุณภาพและคัดสรรวัสดุให้เหมาะสม เช่น โยแกว คาร์บอน เทอโมพลาสติก และ คาร์บอนไฟเบอร์

● กายอุปกรณ์เทียมแบบซิลิโคน

เป็นกายอุปกรณ์ที่มีความยืดหยุ่น คงทน สวมใส่สบายและง่ายต่อการดูแลรักษา โดยทำจากซิลิโคนคุณภาพสูงสำหรับการแพทย์ แต่ละชิ้นทำขึ้นด้วยมืออย่างประณีต และเก็บรายละเอียดของผู้เข้ารับบริการได้ครบถ้วนเหมือนจริงทั้ง สีผิว ผิวหนังและเล็บ นวัตกรรมของเทียมแบบซิลิโคนนี้ใช้แทนที่นิ้วมือ หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของแขนหรือเท้าที่ขาดไป เพื่อเป็นการช่วยฟื้นฟูสภาพลักษณะของร่างกายให้สมบูรณ์ กายอุปกรณ์เทียมแบบซิลิโคนทุกชิ้นจึงมีความสมจริงและเป็นธรรมชาติตามลักษณะเดิมที่แท้จริงของผู้เข้ารับบริการแต่ละราย

ขั้นตอนการรักษา

ในขั้นตอนการรักษานักกายอุปกรณ์ชาวไทยและต่างชาติได้ให้คำปรึกษาและประเมินอาการของลูกผู้เขียน และได้ข้อสรุปว่าให้ใส่กายอุปกรณ์เสริมที่เรียกว่า เบรสดามขา สวมใส่ที่ขาข้างซ้ายเฉพาะเวลาเดิน เพื่อช่วยประคองและลดแรงกดจากน้ำหนักทั้งตัวที่จะลงไปที่ขาได้ในระดับหนึ่ง เพื่อป้องกันไม่ให้กระดูกขาหัก จากนั้นนักกายอุปกรณ์จึงช่วยกันสอนวิธีการใส่-ถอดอุปกรณ์ และทดสอบการเดิน การทรงตัวของน้อง ซึ่งทุกอย่างเป็นไปด้วยดี

รู้อย่างนี้แล้วใครที่มีคนใกล้ตัวตัวเจ็บป่วยแบบลูกของผู้เขียน หรือในบางรายที่ร่างกายถึงขั้นพิการก็อย่าเพิ่งท้อใจ อย่างน้อย "กายอุปกรณ์" ก็ยังเป็นความหวังและช่วยเติมเต็มชีวิตใหม่ได้ ขอเพียงแค่คนรอบข้างมีกำลังใจเข้มแข็ง ผู้เขียนเชื่อว่าเราจะสามารถผ่านปัญหาไปได้เหมือนเช่นผู้เขียนที่ไม่เคยยอมแพ้ในการรักษาลูกชาย

หลากหลายบริการ สร้างโอกาสและความหวังของผู้พิการ

CEPO มีบริการกายอุปกรณ์ที่หลากหลายรูปแบบ ดังนี้

● กายอุปกรณ์เทียม (แขน ขา เทียม)

หัวใจสำคัญของการผลิตกายอุปกรณ์เทียมนั้นอยู่ที่เท้าสำหรับสวมอุปกรณ์ (Socket) เพราะไม่เพียงแค่ว่าอุปกรณ์จะต้องสวมใส่สบาย แต่ทั้งนี้ต้องควบคู่ไปกับการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สะดวก คล่องแคล่ว และสามารถรองรับทุกกิจกรรมของผู้ใช้งานได้

จัดทำโดย :

ยุพาวรรณ น่วมเจริญ

แหล่งข้อมูลอ้างอิง :

บริษัท CEPO by Siriraj & SOL ศูนย์ความเลิศด้านกายอุปกรณ์

www.cepo.lifewww.facebook.com/CEPObySirirajandSOL

<https://th.wikipedia.org/wiki/กายอุปกรณ์>

นายณัฐพล รังสิตพล ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) พร้อมด้วยดร.ประพิณ อภินิเรศรัฐ นายกสมาคมผู้ประกอบการ Thai Automation and Robotics Association (TARA) นายสมหวัง บุญรักษ์เจริญ ผู้อำนวยการสถาบันไทย-เยอรมัน และนายอิสระ บุรินทร์ทามาตย์ กรรมการผู้จัดการ ริด เทรตเด็คซ์ ให้เกียรติร่วมกันแถลงข่าว เผยมาตรการใหม่ปีงบประมาณ 2562

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจัดกิจกรรม CSR ร่วมกับสถาบันเครือข่าย โดยมี นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม พร้อมด้วย คณะผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ มอบเงินบริจาคและสิ่งของ วันที่ 12 พฤศจิกายน 2561 ณ สถานสงเคราะห์เด็กหญิงบ้านราชวิถี และมูลนิธิโรงพยาบาลเด็ก

นายณัฐพล รังสิตพล ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) พร้อมด้วยดร.ประพิณ อภินิเรศรัฐ นายกสมาคมผู้ประกอบการ Thai Automation and Robotics Association (TARA) นายสมหวัง บุญรักษ์เจริญ ผู้อำนวยการสถาบันไทย-เยอรมัน และนายอิสระ บุรินทร์ทามาตย์ กรรมการผู้จัดการ ริด เทรตเด็คซ์ ให้เกียรติร่วมกันแถลงข่าว เผยมาตรการใหม่ปีงบประมาณ 2562

นายอดิทัต วะสีนนท์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงข่าว “ดัชนีอุตสาหกรรมเดือนตุลาคม 2561” เผยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index - MPI) ประจำเดือนตุลาคม 2561 ขยายตัวร้อยละ 4.08 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน วันที่ 27 พฤศจิกายน 2561 ณ อาคารสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

HAPPY NEW YEAR

2019

สัตว์ดีปีใหม่ 2562

ในวาระดิถีขึ้นปีใหม่ ขออำนาจสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก
จงดลบันดาลให้ท่าน ประสบแต่ความสุขเกษมสำราญ
และปรารถนาทุกประการ

